

GYÜLEKEZETÜNK KISTÜKRE

Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Lelkipásztor: **Szabó István János** Postacím: MS 547255 Gănești, nr. 270.
Telefon: 0265-425-126, 078-78-78-88-3. E-mail: vamosgalfalva@yahoo.com

Gondnok: **Hídi Imre** 0786-34-78-63 Kántor: **Szabó Gyula** 0760-11-60-79
Ravatalozó gondozója: **Vásárhelyi Ferenc** 0762-807-507

Iroda programja **keddtől péntekig 9-12, csütörtökön délután is 16-18-ig.**
Facebook: Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Gyülekezeti alkalmaink:

- * **Istentisztelet:** Vasárnap délelőtt 11 és délután 15 órától.
- * **Nőszövetségi bibliaóra:** Csütörtökön 18 órától.
- * **Vallásóra:** Pénteken 15 órától I-VI. osztályosoknak, 16³⁰-tól kisebbeknek.
- * **Gyerekkórus:** Pénteken 16 órától, általános iskolások számára.
- * **Magvető kórus:** Pénteken 19 órától.
- * **Konfirmációi felkészítő:** I. év pénteken 18 órától, II. év vasárnap 16 órától
- * **Ifjúsági bibliaóra:** Vasárnap 17 órától.

VÁGÁNY – A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja.
Megjelenik havonta, Keszeg Árpád támogatásával.

Szerkesztőbizottság: Szabó István János ref. lelkipásztor, Szabó Edit Edina.
Korrektúra: Szabó István és Szabó Ilona.

Istentiszteletek alapigéi

- Okt. 30. REFORMÁCIÓVASÁRNAP de. „*Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!*” Mt. 25,14-21 Bíró Alpár teol. hallg.
- Okt. 31. REFORMÁCIÓ de. „*Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.*” Róm. 3,28
- Nov. 6. vas. de. „*...kiküldték Barnabást Antiókiába. Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban, mivel derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz.*” ApCsel. 11,19-26
- Nov. 13. vas. de. „*Mester, nem törödsz azzal, hogy elveszünk? Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: Hallgass el, némulj meg! És elült a vihar, és nagy csendesség lett.*” Mk. 4,35-41 Mezei-Ablonczy Péter, Vámosújfalvi lelkipásztora
- Nov. 20. vas. de. „*A tanítványok pedig valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek.*” ApCsel. 11,27-30
- Nov. 6. vas. de. „*Amikor Fülöp odafutott, hallotta, hogy Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: Érted is, amit olvasol? Erre az így válaszolt: Hogyan érthetném, ha valaki meg nem magyarázza?*” ApCsel. 8,26-40

VÁGÁNY

2016. november

35.
ADVENT

A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja

Advent

Tavalyi lapszámunkban – aki még megtalálja, olvassa újra – az advent nevének eredetéről írtunk, valamint arról is, hogy Bod Péter, a 18. században élt, híres református tudós lelkész arra hívja fel a figyelmet, hogy nem véletlenül tart négy hétig az adventi idő. Jézusnak négy adventje, négy eljövetele van: 1. Advent: „**Midőn a testben megjelent.**” 2. Advent: „**Midőn a szívbe bészáll és az embert megtéríti.**” 3. Advent: „**Midőn halála óráján elmegy az emberhez.**” 4. Advent: „**Midőn eljön az utolsó ítéletre.**”

Advent tehát az Úr eljövetelére való felkészülés, Jézus születésére való várakozás, a reménykedés és az öröm időszaka.

2016. Adventjében újra az Úrasztalára helyeztük négy hétre az adventi koszorút. Néhány szóban szeretném ezen az ünnepen az adventi koszorút, és történetét bemutatni.

Az ősi időkben szalmából, fűzfavesszőből, zöld fenyőágakból fontak koszorút, melyet vörös meg aranszín szalagokkal díszítettek. A zöld fenyőág a reménység, az élet színe (örökzöld fenyő – örökélet párhuzam), a koszorú a győzelem jelképe (Jézus legyőzte a bűnt és a halált), a gyertyák és a lángok fénye Jézus mondását juttatják eszünkbe: Én vagyok a világ világossága!

Ez az ősi szokás feledésbe merült, s csak 1839-ben újította fel Johann Heinrich Wichern protestáns lelkész, aki az első gyerekotthon alapítója volt Hamburgban. A ház egyik termébe hatalmas csillárt készített fából, és minden istentiszteleten (adventben naponta tartott) egy újabb gyertyát tűzött a csillárkoszorúba. Ez a szép ötlet gyorsan követőkre talált más gyerekotthonokban is. Évről évre szebben és szebben díszítették fel ezeket a koszorúkat, míg 1860-ban a fakereket fonott fenyőkoszorúval helyettesítették, és a négy nagy és több kisebb gyertya helyett csupán négyet tűztek rá, a négy adventi vasárnap jelképeként. Ha Wichern koszorúját szeretnénk elkészíteni, idén még 23 kisebb gyertya is kellene rá, mert 23 hétköznapi van Advent első vasárnapja és Szenteste között. A napok száma változó évről évre, Wichern 1839-ben 18 kis gyertyát használt a 4 nagy mellett.

A koszorú ma már elég népszerű ahhoz, hogy a családi házakban és lakásokban is helyet kapjon, és hirdethesse a közeledő karácsony örömét. Sok család ajtaját díszíti idén is az adventi koszorú, másoknál a szobában az asztalon látható, és minden vasárnap újabb gyertyát gyújtanak meg rajta.

Boldog, békés, reményben és szeretetben gazdag Adventet kívánok!

Szabó István János lelkipásztor

Vámosújfalviak látogatása gyülekezetünkben

November 11-én Magyarországról érkeztek vendégeink. A Vámos-települések találkozóján Vámosújfalui lelkipásztora azzal a kezdeményezéssel fordult polgármesterünkhöz, hogy gyülekezete szeretne testvérkapcsolatot kialakítani egyházi téren is, nemcsak önkormányzatként.

A presbitériumunk elfogadta a kérést, és megbeszéltük, hogy egy oda-vissza látogatással tesszük le alapját ennek a testvérkapcsolatnak.

Számos elfoglaltságunk ellenére, sikerült november 11. és 13. között találkozni és az első lépést a testvér-gyülekezeti kapcsolat kialakítása érdekében megtenni.

Mezei-Ablonczy Péter lelkipásztor, Szendrey Béla gondnok és Németh Márta presbiter betekintést nyerhettek gyülekezetünk életébe az itt töltött idő alatt. Péntek délután a Presbitériummal találkoztunk, egy bemutatkozó beszélgetés után közös vacsorára került sor.

Szombaton vendégeinkkel Szovátra és Parajdra látogattunk el.

Vasárnap a vámosújfalui lelkipásztor hirdette szöszékunkről Isten igéjét. Az áramszünet miatt, sajnos, számítógépes vetítés lehetősége nélkül kellett bemutatnia gyülekezetét, de előadása alapján mindannyian kíváncsiak lettünk az ott folyó szolgálatra, és várjuk a viszontlátogatás alkalmát.

Köszönjük a házigazdáknak a vendégfogadást (lelkipásztor, gondnok és Varga Jenő presbiter), Keszeg József presbiternek a szombati vacsorameghívást a vendéglőbe, a Presbitériumnak pedig a pénteki találkozást és vacsorát!

Szabó István János lelkipásztor

* December 24-én délután, a 15 órától kezdődő istentiszteleten, az óvodás és előkészítő osztályos vallásórásaink **karácsonyi ünnepélyére** kerül sor – vegyünk részt örömmel ezen a meghitt alkalmon!

* December 26-án a délelőtti istentiszteleten a konfirmálók **ünnepi műsorára** kerül sor, szeretettel várunk mindenkit!

* December 26-án délután a 15 órától kezdődő istentiszteleten az I.-VI. osztályosok **karácsonyi szereplését**, verseit és énekeit hallgathatja a gyülekezet, örvendezzünk együtt a tiszta, gyermeki bizonyágtételnek!

* **Karácsonyi legátusunk Antal Enikő VI.** éves teológiai hallgató. Várjuk és fogadjuk őt szeretettel, igyekezzünk (vendégszeretetünkkel és jókedvű adományainkkal) továbbra is Vámosgálfalvát a legkedveltebb legációk helyek között megtartani.

VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35

* **Esketési, keresztelési istentisztelet előtt legalább egy hónappal jelentkezzünk a lelkipásztornál!**

* **Temetés, esketés, keresztelés időpontjáról a kántort és a harangozót is kell értesíteni!**

* A **VÁGÁNY** interneten is megtalálható. Elszármazott szeretteink, máshol élő ismerőseink az Erdélyi Református Egyházkerület honlapján is olvashatják: <http://www.reformatus.ro/kiadvanyok.html>

* Gyülekezeti lapunk, a **VÁGÁNY**, ingyenes és megfizethetetlen. Támogatók segítségét viszont szívesen fogadjuk, tonert és papírt kell a sokszorosításhoz vásárolnunk. Köszönjük az eddig nyújtott szíves adományokat!

Szabó István János lelkipásztor

VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35

Gyülekezeti események

Temetés

November 3-án álltunk meg a 74 éves korában a mennyei hazába szólított **Imre (sz. Antal) Júlia** nőtestvérünk sírhantja körül. Az igehirdetés a Ap.Csel. 9,36-42 igeversék alapján szólt gyászoló szeretteihez. Adjon Isten nekik reménységet és vigasztalódást!

Szabó István János lelkipásztor

Hirdetések

- * Az októberi perselypénz **1071** lej volt. Köszönjük a gyülekezetnek!
- * Köszönjük a szeptemberi lapszám megjelenése óta beérkezett **adományokat**: Névtelen adakozó, Isten iránti hálával 200 lej, Névtelen adakozó karácsonyi csomagokra 50 lej, Máthé Márton és Erzsébet 100 lej aranykönyvi adomány. Az adventi koszorú Szász Anna Katalin ajándéka, Isten áldja az adományozókat!
- * November 27-én a lassan hagyományossá váló **presbiteri bibliaóra**, **találkozóra** és labdarúgó mérkőzésre kerül sor a Sövényfalvi Egyházközséggel közös szervezésben, gyülekezetünkben.
- * December 3-án Backamadarason egyházmegyei **ifjúsági találkozó**ra kerül sor. Előadást tart **Barticek Kiss Krisztián** maroshévízi lelkipásztor **Keresztyén ID – Ki vagyok én a Senki és Valaki között félúton** címmel.
- * December 4-én 15 órától a felújított nyárádmagyarósi református templomban kerül sor a Küküllői Református Egyházmegye **VIII. Adventi Kórustalálkozó**jára, a Magvető Kórusunk is meghívást kapott erre az eseményre.
- * December 10-én az ifjúsági csapatunk részt vesz Kolozsváron az egyházkerületi IKE által szervezett **XVI. Várom az Urat** Adventi Keresztyén Zenefesztiválon. Még lehet jelentkezni!
- * December 10-ig kérném szépen jelezni, ki szeretné az **Üzenetet** és a **Református Családot** megrendelni.
- * Az elmúlt évekhez hasonlóan megjelent újra egyházközségünknek a 13 oldalas, színes előjegyzési **falnaptára**, Szabó Edit Edina szerkesztésében, A3-as formátumban. Minden hónapban más-más kép emlékeztet a 2016-os év eseményeire. Nagyszerű ajándék mindazok számára, akik ragaszkodnak Vámosgálfalvához, akár itt élnek, akár messzire költöztek. A naptár ára 26 lej, decembertől megvásárolható az irodában!

„De bőségesen kiáradt rám a mi Urunk kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.” 1Tim. 1,14

Szombaton, november 12-én, Kolozsváron, részt vettem az Erdélyi Református Egyházkerület Ifjúsági Szövetsége által szervezett XIV. Országos Bibliaismereti vetélkedőn. Ide két szakasz vezet el: a megyei, ami mindig egy ifjúsági találkozón történik. Ezen a szakaszon első díjat sikerült szereznem, a második szakaszon, az országos vetélkedőn, második díjazott lettem, mint a Küküllői Egyházmegye Ifjúságának tagja, és mint falum nevét képviselő személy.

Az átnézendő témát mindig a verseny előtt kapjuk meg. Ezúttal Pál Timóteushoz írt 2. levele és Eszter könyve került sorra. Őszintén, engem inkább az újszövetségi rész érintett meg jobban. Úgy éreztem, nekem szól, hogy Istennek valami terve volt azzal, hogy én megtanuljam azt. Tudomást szereztem arról, hogy mit szabad és mit nem egy keresztyén ifjúnak, arról, hogy milyennek kell lennie egy diakónusnak, püspöknek, presbiternek: feddhetetlen, megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető; olyannak, aki a saját háztartását jól vezeti, hiszen, ha övéiről nem tud gondoskodni, hogyan fog gondot viselni Isten egész gyülekezetéről? Végül pedig arról, hogy Isten bizony ismeri az övéit, és gondot visel róluk. Megtanulhattam a kegyesség hasznát és titkát, hogyan kell képmutatás nélküli hitet ápolni, hogyan kell harcolni, Isten elhívott katonájaként az evangéliumért, hogy mik a kegyelmi ajándékok és sok-sok más dolgot. A mai nap pedig hálaadással fordulok Isten elé, és tiszta szívből köszönetet mondok neki azért, mert megadta nekem a lehetőséget arra, hogy mindezt megtapasztaljam.

A készülődés maga nehéz volt, hiszen mint tizenkettedikes diákként rengeteg a tanulnivalóm az iskolában is. De számíthattam segítségre, mert „azok, akik az Úrban bíznak, erejük megújul, és szárnyra kelnek.” (Ézsaiás 40,31a). Ezt az Igét tapasztaltam meg, és boldog vagyok azért, mert megélhettem Isten hatalmas szeretetét, és azt, hogy annak ellenére, hogy nehéz volt, hatalmas sikerélményben lehettem részem.

Ahogy közeledett a verseny napja, én is annál izgatottabb lettem, és buzgón imádkoztam azért, hogy Isten megadja nekem azt, hogy büszkeséget szerezzek szüleimnek, lelkészünknek és falumnak egyaránt. Csodáért imádkoztam, hiszen pontosan arra volt szükségem, mivel versenytársaimhoz képest egyedül versenyeztem (a többiek mind párban voltak). Ezeket leszámítva, azért is hálás lehetek Istennek, hogy a program során számos új baráttra tehettem szert, akikben közös vonásra lelhettem, és pedig: Isten Igéje iránti vágyakozásra.

Az eredményhirdetésre várva az órák, a percek nagyon nehezen teltek. Szinte érezni lehetett a percek mázsás súlyát, amik nagyon nehezen haladtak előre. A legnagyobb csodát viszont az eredményhirdetés keretén belül éltem át. Leírhatatlan érzés volt, az idő megállt, a lélegzet megfagyott, a tér elhomályosodott. Felolvasták a dicséreteket, én pedig nem tudtam elhinni, hogy nem vagyok közöttük. Jöttek a helyezések, felolvasták a harmadikat, majd az én nevemet, és külön megköszönték, kiemelték, és megdicsérték, hogy annak ellenére, hogy egyedül versenyeztem, ilyen szép eredményt sikerült elérnem. Csak akkor tértem igazán magamhoz, amikor meghallottam a nevemet, és büszkén állíthatom azt, hogy igazi Isten közeli élményben volt részem. Amikor kimentem átvenni a díjat, éreztem, hogy Isten mellettem áll, biztat. Azt az érzést pedig, bármennyire is szeretném, nem tudom leírni. Csak úgy kalapált a szívem, és közben azt suttogta: szeretem Őt! Szeretem, mert megadta a lehetőséget, szeretem, mert nagyon sokat tanulhattam az Igéje által, és szeretem, mert imáimat meghallgatta.

Hálás köszönetem, hogy tagja lehetek az egyházmegyei IKÉ-nek, bár a suli miatt néha hiányoznom kell, a lelkipásztorunknak, Szabó István Jánosnak, a fáradhatatlan buzdításáért és ösztönzéséért, nem utolsó sorban pedig Istennek, hogy elvezetett idáig, ahol most vagyok, és hogy soha el nem hagyott, és ezentúl sem hagy el a szükség pillanatában.

Fülöp Noémi

VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35 VÁGÁNY 35

Adventi gondolatok egy vers kapcsán

Néhány hete egy vers mondanivalója hagyott nyomot bennem, és azonnal tudtam, hogy a **VÁGÁNY** adventi lapszámában kell megjelennie.

Mi lenne, ha ebben az Adventben azt a feladatot tűznénk magunk elé, mint a versbéli szabómester – észrevenni a mellettünk élők szomorúságát, lelkigondozni a ránk bízottakat, megláttatni mindenkivel Isten szép ajándékait az életükben...

És közben olyan tiszta szívvel figyelni oda egymásra, mint a kisgyermek. Vajon mi megtanultunk, és képesek vagyunk-e adni, ahogy ezek a kisgyerekek képesek adni? Ha igen, akkor talán nem is kell a karácsonyi ajándékokra gondolni, mert a szívünk nélkülük is tele van Isten iránti hálával és szeretettel, boldogok és elégedettek vagyunk, s ezt az érzést másokkal is közölni tudjuk. Nemcsak az ajándék vigasztal, a jó szó is gyógyít. A megbocsátás épít, a szeretet csodákra képes!

Legalább annyi munka vár ránk, mint a versbéli szabómesterre!

Aranyosi Ervin: A szívek szabója

*Élt egy szabómester, szíveket foltozott.
Hozzá a sok ember, sok-sok munkát hozott.
Mert a szép szíveket sok sérelem érte,
s bár a szabó bérét vastagon megkérte,
ki sem látszott sajnós, a temérdek munkából,
s a szabóműhelytől egy nap sem volt távol.
Nagyon unta pedig e monoton munkát.
Mindig csak ugyanaz! Hidd el, te is unná!*

*Kíváncsi lett tehát, a szívet mi bántja,
mi okozza vesztét, mért romlik el pántja?
Hová lesz belőle a sok tiszta érzés,
mért ül ki szívére megszakadás, vérzés.
Miért változik meg mesés dobbanása,
s amikor kjiürül, a csend koppanása
mért okoz fájdalmat, úgy hogy belé szakad,
ez a sok fájdalom, vajon miből fakad?*

*Egy napon úgy döntött, utána jár végre,
miért fáj a sok szív, miért hullik vére.
Letette a munkát, bezárta a boltot,
s indult, hogy megnézzze, a szív mért nem boldog.
Álruhában járta végig a világot,
feljegyezte sorban, amit útján látott.
Sok magányos szívvel hozta össze sorsa,
amiből hiányzott a szeretetmorzsa.*

*A hit, a bizalom elfogyott belőlük,
szeretelenséget láthatott csak tőlük,
Haraggal és dühvel, méreggel bélelték,
nem csoda, párjukat sehogyan sem lelték,
Irigység és önzés, félsz uralta őket,
látott férfiakat, hitet vesztett nőket,
a szívük mélyéről, a szeretet hiányzott,
szomorúság, bánat mételje virágzott.*

*Mind a pénzt hajszoalta, s jónak lenni félték,
bezárták szívüket, s mind maguknak éltek,
Kedves ölelésben sohasem volt részük,
elromlott motorjuk, legfontosabb részük,
És a szabó tudta, szükségük van másra,
nem csak szívcsereire, vagy kijavításra:
a sok embert inkább tanítani kéne,
a szeretet tudása mindükre ráferne.*

*Nem aludt éjszaka, s mit hozott a reggel?
Körülvette magát sok-sok kisgyerekekkel.
Árva kis lelkeket fogadott magához,
és ekféppen kezdett újra a dolgához.
Minden megfoltozott szívhez járt egy gyermek,
aki akkor boldog, ha reá figyelnek,
Hitte hogy a jó szív csak azon fog múlni,
képes-e gazdája a gyermektől tanulni.*

*Mert a kisgyerekek tiszta szívvel élnek,
szeretetet adnak, ölelést cserélnek,
mosollyal, hálával gyógyítják a szívet,
tőlük lesz boldogabb, nyíltabb a tekintet.
És Ők nem csak adnak, szeretetet várnak!
Otthonban, és szívben meleget csinálnak,
Örömmel lelkedet szép fehérre festik,
s meggyógyul a szíved, ha figyelsz rá estig.*

*Mert, ha az emberek megtanulnak adni,
és begyógyult szívük képes befogadni,
mikor egész évben van öröm-ajándék,
s nem csak karácsonykor ébred fel a szándék,
akkor szív-szabóra soha nem lesz szükség,
szeretettel telve a szép szívek büszkéké,
Végre, a jósággal telik meg világunk,
mikor egész évben csupa jót kívánunk!"*

Áldott adventi időt, Istenhez és emberekhez való közeledést kívánok!

Szabó István János lelkipásztor